

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ: Την κ. Υπουργό Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης

ΘΕΜΑ: «Δυσμενής μεταχείριση, αποκλεισμός δεκάδων χιλιάδων δικαιούχων και νομικοί κίνδυνοι από τη νέα ρύθμιση για τις συντάξεις χηρείας»

Η κυβέρνηση επιχειρεί τις τελευταίες ημέρες να παρουσιάσει τη νέα ρύθμιση για τις συντάξεις χηρείας ως δήθεν γενναίο μέτρο κοινωνικής δικαιοσύνης και «διπλασιασμού» των αποδοχών.

Πρόκειται όμως για μια απροκάλυπτη επικοινωνιακή επιχείρηση, καθώς πίσω από τους πανηγυρισμούς κρύβεται η σκληρή πραγματικότητα του αποκλεισμού της συντριπτικής πλειονότητας των δικαιούχων, η παντελής απουσία μέριμνας για αναδρομικά και η δημιουργία συνταξιούχων πολλών ταχυτήτων.

Είναι αποκαλυπτικό ότι από το υποτιθέμενο «κύμα αυξήσεων», πραγματική ενίσχυση στη σύνταξή τους (με την επαναφορά του ποσοστού από το 35% στο 70%) θα δουν μόλις 8.469 συνταξιούχοι του Δημοσίου, στους οποίους είχαν ήδη επιβληθεί οι μειώσεις της τριετίας. Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση γυρνά επιδεικτικά την πλάτη σε περίπου 60.000 δικαιούχους συντάξεων χηρείας του Δημοσίου με ημερομηνία έκδοσης πριν τις 13/5/2016, οι οποίοι εξαιρούνται πλήρως από τη ρύθμιση και καταδικάζονται να παραμείνουν στο παλαιό καθεστώς του π.δ. 169/2007 με περικοπή 75% στη μία από τις δύο συντάξεις τους.

Παράλληλα, πάνω από 75.000 συνταξιούχοι του ιδιωτικού τομέα (ΕΦΚΑ/πρώην ΙΚΑ) παρακολουθούν ως θεατές τις κυβερνητικές εξαγγελίες, καθώς απλώς γλιτώνουν μελλοντικές περικοπές χωρίς να λαμβάνουν ούτε ένα ευρώ αύξηση στο εισόδημά τους, ενώ οι περικοπές στις επικουρικές συντάξεις χηρείας παραμένουν στο ακέραιο για 120.000 δικαιούχους.

Η δικαιολογία περί «δημοσιονομικών περιορισμών» καταρρέει παταγωδώς από τα ίδια τα στοιχεία. Το συνολικό ετήσιο κόστος της παρούσας ρύθμισης ανέρχεται στο ευτελές ποσό των 48,4 εκατ. ευρώ, όταν κατά την περίοδο 2022–2025 τα κρατικά υπερπλεονάσματα ξεπέρασαν τα 17,3 δισ. ευρώ από την αιμορραγία των φορολογουμένων.

Η κυβέρνηση, που από το 2020 αρνήθηκε να αξιοποιήσει την τότε ισχύουσα ρήτρα διαφυγής για να καταργήσει οριστικά τις περικοπές, επιλέγει σήμερα να στερήσει ακόμα και τα αναδρομικά (2020–2026) από όσους υπέστησαν τις μειώσεις.

Η τακτική αυτή, όπως επισημαίνει δραματικά και το Ελεγκτικό Συνέδριο (Σκέψη 12), συνιστά κατάφορη παραβίαση της αρχής της ισότητας λόγω της άνισης μεταχείρισης μεταξύ Δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, ναρκοθετώντας το μέλλον με ένα νέο τσουνάμι δικαστικών διεκδικήσεων.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται η κ. Υπουργός:

1. Για ποιους λόγους εξαιρέθηκαν από τη ρύθμιση οι 60.000 συνταξιούχοι χρείας με ημερομηνία έκδοσης πριν τις 13/5/2016 και αν προτίθεται το Υπουργείο να τροποποιήσει το π.δ. 169/2007 ώστε να σταματήσει η κατάφωρη αυτή αδικία;
2. Πώς τοποθετείται το Υπουργείο απέναντι στις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τη μη ενιαία εφαρμογή των περικοπών και αν προτίθεται να καταβάλει τα αναδρομικά ποσά στους 8.469 συνταξιούχους του Δημοσίου για τα έτη 2020–2026;
3. Με ποια αιτιολογία κρίθηκε ανέφικτο το δημοσιονομικό κόστος για την καθολική κάλυψη όλων των κατηγοριών, όταν τα υπερπλεονάσματα της τετραετίας ανήλθαν σε 17,3 δισ. ευρώ και το ετήσιο κόστος της παρούσας ρύθμισης είναι μόλις 48,4 εκατ. ευρώ;
4. Προτίθεται το Υπουργείο να αναλάβει νομοθετική πρωτοβουλία για την αποκατάσταση των περικοπών στις επικουρικές συντάξεις χρείας;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Παναγιού (Γιώτα) Πούλου

Βουλευτής Βοιωτίας

Μυρτώ Κοροβέση

Βουλευτής Α΄ Ανατολικής Αττικής

Κυριακή Μάλαμα

Βουλευτής Χαλκιδικής

Θεοδώρα Τζάκρη

Βουλευτής Πέλλας